

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 12. Concilium Conacense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](#)

§. XII.

Sæcul.XIII.
A.C.1238.*Concilium Conacense.*

Hoc anno 1238 die Lunæ post octavam Paschatis, nempe 12. Aprilis Geraldus Malemortius Archiepiscopus Burdigalensis cum Episcopis sibi obnoxisi Conaci concilium habuit. Promulgabantur octo & triginta canones de instauranda disciplina, ubi, sicut in plerisque ejusdem sæculi conciliis, appareret litigandi libido, tunc in Clero regnans. Adhibebantur falsæ litteræ: eadem pars iisdem de causis ad diversos Judices deferebatur: Clerici recipiebant cessiones litiū, ut has ad tribunal Ecclesiasticum traherent. Quidam se falso dicebant Judices delegatos, vel pro delegatis substitutos, & partibus ad se accitis commissam sibi jurisdictionem monstrare haud poterant. Alii jus novum prensabant per litteras alia prius occasione obtentas. Nonnulli Judices deserti vadimonii damnabant illos, quos in jus vocatos esse non constabat. Vicissim laici ad tribunal profanum Clericos interdum adibabant sub obtentu sponsionis, cautionis, spoliationis, vel actionis mutuæ. His cunctis fraudibus concilium generalia opponit anathemata.

to. XI. p. 556

c. 1.

c. 2.

c. 6.

c. 11.

Fun-

Sæcul.XIII.
A.C.1238.

c. 13.

c. 12.

c. 20.

c. 21.

c. 22.

c. 24. 27.

c. 28.

c. 29. 30.

c. 33.

31.

c. 3.

c. 19.

Functiones Adyocatorum Procuratorumque præterquam gratuitas pro Ecclesiis ac miseris hominibus interdicit Sacerdotibus, non item reliquis Clericis, quia soli tunc ad hæc munia habiles erant: monachis vero & Canonicis Regularibus ea vult esse vetita, & plures errores in eorum asceteria introductos tolli jubet. Viëtus iisdem ac vestitus suis in pecunia dabatur; id quod dominii approbationem præferebat: non reddebar ratio proventuum monasterii, nec clausæ tenebantur portæ: fratres sine Superiorum permisso egressi, in oppidis & pagis comedebant, ubi commorantes se abdiderant. Habebant peculium tanquam proprium, mutuam suo nomine sumebant pecuniam, atque prædes fiebant. Vescebantur carnis apud homines profanos: suscipiebant parœcias, & soli suis in prioratibus manebant. Hæc errata omnia condemnat concilium, & prohibet, ne novæ domus Religiosæ erigantur, vel sodalitates laicorum instituantur sine consensu Episcopi.

Coërcet etiam vexationes laicorum, qui pecunias exigebant ab Ecclesiis, coenobiis, vel domibus hospitalibus, & ibi per vim sub obtentu hospitalitatis habitabant. Quidam Ecclesiasticos comprehensos crudeliter habebant, grande his redemptionis pretium extorturi: & concilium

cilium mandat, ut illorum filii ad tertiam Sæcul. XIII.
usque generationem nec ad beneficia, A.C. 1238.
nec ad sacros Ordines admittantur. Præ-
cipit quoque, ut ii Domini, qui per anni
spatum in anathemate permanserint, re-
nuncientur hæretici, eorumque bona fi-
sco addicantur.

c. 17.

§. XfII.

Instauratio disciplinæ monasticæ.

In Anglia etiam Otto Legatus monachis
e solutiore disciplina veterem ad san- Matth. Par.
ctimoniam revocandis studebat. Cun- p. 401.
tos Abbates Ordinis nigri, scilicet S.Ben-
nedicti Londinum petere, ibique in tem-
plo S. Martini audire decreta jussit a
Summo Pontifice post maturam delibe-
rationem ad instaurandum Ordinem mo-
naisticum facta. Inhibebant eosdem er-
rores, quos Concilium Conacense damna-
vit, & insuper continebant ea, quæ se-
quuntur. Nemo deinceps admittetur ad
professionem ante vigesimum ætatis an-
num completum, nec ad sacrum tiroci-
num ante decimum nonum. Post an-
num probationis novitus quamprimum
vota nuncupabit, aut dimittetur; sin mi-
nus, professis annumerabitur. Pro ad-
missione nihil exigetur, nec ulla pactio
fiat. Rei œconomicæ curatores admi-
nistrationis suæ rationem Superiori sal-
tem